

Op weg

Een luisterend oor

Inge Laan

Niets is zo frustrerend als iemand die niet naar je luistert. Zit je in het vuur van je verhaal en wil je je punt maken... blijkt dat de ander liever iets anders doet! Tv-kijken, krant lezen, vergaderstukken lezen... Echt ergerlijk. Ik durf zelfs de stelling aan dat dit een van de grootste ergernissen is binnen een huwelijk. Hoe kun je je serieus genomen voelen als de ander niet eens de moeite neemt alleen maar even naar je te luisteren? Voel je je dan gehoord?!

Het bijzondere van bidden is dat je altijd met je hemelse Vader mag praten en dat Hij altijd luistert wanneer je bij Hem komt. Hij heeft alle aandacht voor je. Waarmee je ook komt, Hij zal je horen! En bij ziekte, moeite of zorgen weet je dat je juist daarmee bij Hem terecht kunt. God luistert altijd. Ja, Hij hoort altijd, maar verhoort Hij ook je vraag?

Een van de meest bijzondere geschiedenissen in de Bijbel over gebed bij ziekte en dood staat in 2 Samuël 12. David krijgt van Natan te horen dat God hem vergeeft (een bijzondere gebedsverhoring, dat hij dat zo specifiek te horen krijgt!), maar dat hij nog wel gestraft zal worden omdat hij de naam van de Heer te grabbel heeft gegooid door zijn daad met Batseba en de moord op Uria. Zijn pasgeboren zoon, die hij samen met Batseba gekregen heeft, zal sterven!

Wat David dan gaat doen is streng vasten en bidden, hele dagen lang. Als het kind toch na zeven dagen sterft, durft niemand dat tegen David te zeggen, bang voor zijn reactie. Stel je voor! Als hij al deze reactie heeft bij ziekte, wat zal er dan wel niet gebeuren als hij hoort dat het kind is overleden! Maar tot verwondering van iedereen staat David op als hij het hoort, gaat zich wassen, smeert zich in met olie en trekt andere kleren aan... Nadat hij heeft gebeden vraagt hij om eten en gaat eten. Iedereen staat versteld. Maar dan komt de reactie van David: 'Toen het kind nog leefde, vastte ik en stortte ik tranen. Ik dacht: Wie weet is de HEER me genadig en blijft het kind in leven. Maar nu het dood is, wat zou ik nu nog vasten? Daarmee kan ik het toch niet terughalen. Ik ga naar hem toe; hij komt niet terug bij mij.' En vervolgens pakt hij zijn leven weer op...

Bijzonder, vindt u niet? Bidden en vasten zolang je dierbare bij je is, maar als hij is gestorven het leven als een vanzelfsprekendheid weer oppakken, omdat God doet zoals Hem dat goeddunkt. God hoort onze moeite en verdriet. Aan Hem is ook de verhoring van ons gebed. Wij mogen daar gelovig op vertrouwen. Hem zij de eer!